Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2075/92, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1992, raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä

(EYVL L 215, 30.7.1992, s. 70)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston asetus (EY) N:o 3290/94, annettu 22 päivänä joulukuuta 1994	L 349	105	31.12.1994
►**M2**	Neuvoston asetus (EY) N:o 711/95, annettu 27 päivänä maaliskuuta 1995	L 73	13	1.4.1995
►**M3**	Neuvoston asetus (EY) N:o 415/96, annettu 4 päivänä maaliskuuta 1996	L 59	3	8.3.1996
►**M4**	Neuvoston asetus (EY) N:o 2444/96, annettu 17 päivänä joulukuuta 1996	L 333	4	21.12.1996
►**M5**	Neuvoston asetus (EY) N:o 2595/97, annettu 18 päivänä joulukuuta 1997	L 351	11	23.12.1997
►**M6**	Neuvoston asetus (EY) N:o 1636/98, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998	L 210	23	28.7.1998
►**M7**	Neuvoston asetus (EY) N:o 660/1999, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1999	L 83	10	27.3.1999
►**M8**	Neuvoston asetus (EY) N:o 1336/2000, annettu 19 päivänä kesäkuuta 2000	L 154	2	27.6.2000
►**M9**	Neuvoston asetus (EY) N:o 546/2002, annettu 25 päivänä maaliskuuta 2002	L 84	4	28.3.2002
►**M10**	Neuvoston asetus (EY) N:o 806/2003, annettu 14 päivänä huhtikuuta 2003	L 122	1	16.5.2003
►**M11**	Neuvoston asetus (EY) N:o 2319/2003, annettu 17 päivänä joulukuuta 2003	L 345	17	31.12.2003

Muutettu:

►**A1**	Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirja	C 241	21	29.8.1994
	(mukautettu neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY)	L 1	1	1.1.1995

▼B

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2075/92,
annettu 30 päivänä kesäkuuta 1992,
raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

sekä katsoo, että

maataloustuotteiden yhteismarkkinoiden toimintaan ja kehitykseen on liityttävä yhteisen maatalouspolitiikan toteuttaminen ja siihen olisi erityisesti sisällyttävä maatalouden yhteinen markkinajärjestely, jonka muoto voi vaihdella tuotteiden mukaan,

yhteinen maatalouspolitiikka tähtää perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttamiseen, ja erityisesti raakatupakka-alalla markkinoiden vakauttamiseen ja asianomaisen maatalousväestön kohtuullisen elintason turvaamiseen; mainitut tavoitteet voidaan saavuttaa mukauttamalla raaka-aineet tarpeisiin, mikä perustuu erityisesti laatua korostavaan politiikkaan,

tupakkamarkkinoiden tämänhetkinen tilanne, jolle on ominaista kysynnän ja tarjonnan välinen epätasapaino, edellyttää yhteisön kyseisten markkinoiden säätelyä tähän asti ohjanneen järjestelmän tuntuvaa muuttamista siten, että perinteisten tuottajien harjoittama tupakanviljely silti säilytetään; muuttaminen merkitsee markkinoiden hallintajärjestelmien yksinkertaistamista ja samanaikaisesti sekä markkinoiden tarpeisiin ja taloudellisiin vaatimuksiin että valvontakeinojen vahvistamiseen sopeutetun tuotannon rajoittamista koskevan järjestelmän toteuttamista, jotta voidaan varmistaa, että hallintajärjestelmien avulla saavutetaan kaikki yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteet,

eri tupakkalajikkeet voidaan luokitella ryhmiin viljelyteknisten yhtäläisyyksiensä ja tuotantokustannustensa perusteella ottaen huomioon kansainvälisessä kaupassa käytetyt nimitykset,

kilpailutilanne tupakkamarkkinoilla edellyttää perinteisten tupakantuottajien tukemista, ja kyseisen tuen olisi perustuttava sellaiseen palkkiojärjestelmään, joka mahdollistaa tupakan menekin yhteisössä,

palkkiojärjestelmän tehokas hallinta voidaan varmistaa viljelijän ja ensimmäisen jalostusasteen yrityksen välisillä viljelysopimuksilla, jotka takaavat samalla kertaa sekä vakaan menekin viljelijöille että säännölliset toimitukset jalostusyritykselle; kun jalostusyritys maksaa tuottajalle palkkion suuruisen summan sopimuksen kohteena olevan ja laatuvaatimukset täyttävän tupakan toimitushetkellä, tuetaan toisaalta tupakanviljelijöitä ja toisaalta helpotetaan palkkiojärjestelmän hallintaa,

yhteisön tupakantuotannon rajoittamiseksi ja tuotannon hillitsemiseksi sellaisten lajikkeiden osalta, joilla on menekkivaikeuksia, olisi määritettävä yleinen enimmäistakuukynnys yhteisössä ja jaettava tuotanto vuosittain erityisten takuukynnysten mukaan kunkin lajikeryhmän osalta,

takuukynnysten noudattamisen varmistamiseksi olisi otettava käyttöön rajoitetuksi ajanjaksoksi jalostuskiintiöjärjestelmä; jäsenvaltioiden on jaettava siirtymäkauden ajan vahvistettujen takuukynnysten puitteissa jalostuskiintiöt asianosaisten laitosten kesken, ottaen huomioon, että yhteisön tätä tarkoitusta varten käyttöön ottamilla säännöillä pyritään varmistamaan oikeudenmukainen jakaminen aiemmin jalostettujen

([1]) EYVL N:o C 295, 14.11.1991, s. 10
([2]) EYVL N:o C 94, 13.4.1992
([3]) EYVL N:o C 98, 21.4.1992, s. 18

▼B

määrien perusteella siten, että todettuja poikkeavia tuotantolukuja ei kuitenkaan huomioida; on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta kiintiöt voidaan myöhemmin jakaa tuottajille hyväksyttävin ehdoin; jäsenvaltioilla on oltava käytettävissään riittävät tiedot, jotta ne voivat jakaa kiintiöt tuottajille aiemmin saatujen tulosten perusteella,

ensimmäisen jalostusasteen yritys ei missään tapauksessa saa solmia viljelysopimusta, joka ylittää sille myönnetyn kiintiön; tämän vuoksi palkkion enimmäismäärä on rajoitettava jalostuskiintiötä vastaavaan määrään,

palkkio- ja tuotannon rajoittamisjärjestelmät olisi aluksi ulotettava vuoteen 1997, jotta kyseisiä järjestelmiä voidaan tarkastella uudelleen saadun kokemuksen perusteella ja tehdä niihin tarvittaessa mukautuksia myöhempiä ajanjaksoja varten,

tupakkamarkkinoiden tervehdyttämistä ja tuotannon parantamista voidaan edistää erilaisilla tuotannonohjaustoimenpiteillä; erityisesti tuottajaryhmittymät voivat erityistuen avulla parantaa tuotannon järjestämistä ja ohjausta; lisäksi palkkiosta pidätettävällä summalla rahoitettavan tutkimusohjelman avulla voidaan ohjata tupakantuotantoa vastaamaan paremmin kansanterveyteen liittyviä yhteisön vaatimuksia, ja lajikkeiden Mavra, Tsebelia, Forchheimer, Havanna IIc sekä Geudertheimer-hybridien viljelyn tärkeä asema yhteisön tiettyjen alueiden taloudessa edellyttää tuotantosuunnan muutosohjelman toteuttamista kyseisten lajikkeiden tuottajien osalta,

yhtenäismarkkinoiden toteuttaminen edellyttää yhteisen kauppajärjestelmän toteuttamista yhteisön ulkorajoilla,

määrällisistä rajoituksista yhteisön ulkorajoilla voidaan luopua; yhteisön olisi kuitenkin sallittava toteuttaa nopeasti kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi vaille suojaa poikkeuksellisten tilanteiden mahdollisesti aiheuttamia häiriöitä vastaan,

ennalta aavistamattomat markkinaolosuhteet saattavat myös tehdä tarpeellisiksi poikkeukselliset markkinatukitoimenpiteet, joista päättää komissio,

tiettyjen tukien myöntäminen saattaisi vaarantaa yhtenäismarkkinoiden toteuttamisen; tämän vuoksi tupakka-alalla olisi sovellettava niitä perustamissopimuksen määräyksiä, jotka mahdollistavat jäsenvaltioiden myöntämien tukien arvioimisen ja yhteismarkkinoiden kanssa ristiriidassa olevien tukien kieltämisen,

olisi säädettävä yhteisön taloudellisesta vastuusta niiden kustannusten osalta, jotka aiheutuvat jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamiseen liittyvistä velvoitteista yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 ([1]) mukaisesti,

saatu kokemus on osoittanut, että valvonnan vahvistaminen tupakka-alalla on välttämätöntä; tarvittaessa tietyt valvontavaltuudet voitaisiin myöntää itsenäiselle valvontatoimielimelle kyseisten markkinoiden erityisvaatimusten huomioon ottamiseksi,

tupakka-alan yhteisessä markkinajärjestelyssä olisi otettava huomioon samanaikaisesti ja soveltuvalla tavalla perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet, ja

siirtymisen raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 727/70 ([2]) käyttöön otetusta järjestelmästä tässä asetuksessa säädettyyn järjestelmään tulee tapahtua mahdollisimman hyvissä olosuhteissa; tämän vuoksi siirtymäkauden toimenpiteet saattavat osoittautua välttämättömiksi; sen lisäksi uutta järjestelmää olisi sovellettava täydellisenä vasta vuoden 1993 sadosta alkaen,

---

([1]) EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 13. Asetusta on viimeksi muutettu asetuksella (ETY) N:o 2048/88 (EYVL N:o L 185, 15.7.1988, s. 1).

([2]) EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 1. Asetusta on viimeksi muutettu asetuksella (ETY) N:o 860/92 (EYVL N:o L 91, 7.4.1992, s. 1).

▼B

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Raakatupakka-alan yhteinen markkinajärjestely sisältää säännöt, jotka koskevat:

— palkkiojärjestelmää,
— tuotannon ohjaus- ja rajoittamistoimenpiteitä,
— kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa koskevaa järjestelmää.

Se koskee CN-koodiin 2401 kuuluvia valmistamatonta tupakkaa ja tupakanjätteitä.

2 artikla

Raakatupakkalajikkeet luokitellaan seuraaviin ryhmiin:

a) Flue cured:

riihikuivattu tupakka; ilman kiertoa, lämpötilaa ja ilman kosteuspitoisuutta valvotaan kuivauksen aikana;

b) Light air cured:

suojakatoksen alla ilmakuivattu tupakka, jota ei fermentoida;

c) Dark air cured:

suojakatoksen alla ilmakuivattu tupakka, jossa sallitaan luonnollinen fermentoituminen ennen markkinoille saattamista;

d) Sun cured:

aurinkokuivattu tupakka;

e) Fire cured:

savustamalla kuivattu tupakka;

f) Basma (sun cured);

g) Katerini (sun cured);

h) Perinteinen Kaba Koulak ja vastaavanlaiset lajikkeet (sun cured).

Eri ryhmiin kuuluvat lajikkeet on lueteltu liitteessä.

I OSASTO

Palkkiojärjestelmä

3 artikla

▼M6

1. Satovuodesta 1999 lähtien otetaan käyttöön palkkiojärjestelmä, jossa palkkion suuruus vahvistetaan kaikille kuhunkin ryhmään kuuluville tupakkalajikkeille.

▼M7

2. Belgiassa, Saksassa, Ranskassa ja Itävallassa viljeltäville flue-cured, light air-cured ja dark air-cured -lajikkeille myönnetään kuitenkin lisäpalkkio. Sen suuruus on 65 prosenttia kyseisten lajikkeiden vuoden 1998 satoon sovellettavan palkkion ja vuoden 1992 satoon sovelletun palkkion välisestä erosta.

▼B

3 Kyseisen palkkion tarkoituksena on viljelijän tulojen tukeminen markkinoiden tarpeita vastaavan tuotannon puitteissa ja yhteisössä tuotetun tupakan menekin varmistaminen.

4 artikla

1 Neuvosto vahvistaa perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen satovuosittain palkkion ja lisätuen suuruuden ottaen huomioon erityisesti eri tupakoiden tähänastiset ja ennustetut menekkimahdollisuudet tavallisissa kilpailuolosuhteissa yhteisön markkinoilla ja maailmanmarkkinoilla.

▼B

2 Tuen suuruus vahvistetaan:

a) kilogrammalle tupakanlehtiä, joille ei ole suoritettu esijalostus- tai käsittelytoimenpiteitä;

b) kullekin raakatupakkaryhmälle.

▼M6

4 a artikla

1. Palkkio koostuu kiinteästä osasta, muuttuvasta osasta ja erityistuesta.

2. Palkkion muuttuva osa on 30-45 prosenttia kokonaispalkkiosta. Muuttuva osa otetaan käyttöön asteittain satovuoteen 2001 mennessä. Muuttuvaa osaa voidaan näissä rajoissa mukauttaa lajikeryhmän tai jäsenvaltion mukaan.

3. Kiinteä osa maksetaan tuottajaryhmittymälle, joka jakaa sen kullekin jäsenelleen, tai kullekin yksittäiselle tuottajalle, joka ei ole ryhmittymän jäsen.

4. Palkkion muuttuva osa maksetaan tuottajaryhmittymälle, joka jakaa sen kullekin jäsenelleen ensimmäisen jalostusasteen yrityksen jäsenen yksittäisen tuotannon ostamisesta maksaman ostohinnan mukaisesti.

5. Erityistuki, joka saa olla enintään 2 prosenttia kokonaispalkkiosta, maksetaan tuottajaryhmittymälle.

▼B

5 artikla

Palkkion myöntämistä koskevat erityisesti seuraavat edellytykset:

a) tupakan on oltava lähtöisin kullekin lajikkeelle määritetyltä tuotantoalueelta;

b) laatuvaatimuksia on noudatettava;

c) tuottaja toimittaa tupakanlehdet ensimmäisen jalostusasteen yritykselle viljelysopimuksen perusteella.

▼M6

6 artikla

1. Viljelysopimus tehdään tupakan ensimmäisen jalostusasteen yrityksen ja tuottajaryhmittymän tai ryhmittymään kuulumattoman yksittäisen tuottajan välillä.

2. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

— ”tuottajalla” raakatupakkatuotantonsa ensimmäisen jalostusasteen yritykselle viljelysopimuksen mukaisesti toimittavia yksittäisiä tuottajia, jotka eivät ole ryhmittymän jäseniä, yksittäisiä tuottajia, jotka ovat ryhmittymän jäseniä, sekä tuottajaryhmiä,

— ”ensimmäisen jalostusasteen yrityksellä” hyväksyttyä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka toteuttaa tupakan ensimmäisen asteen jalostusta ja käyttää omissa nimissään ja omaan lukuunsa yhtä tai useampaa raakatupakan ensimmäisen jalostusasteen laitosta, jossa on tarkoitukseen soveltuvat laitteistot ja varusteet,

— ”tupakan ensimmäisellä jalostusasteella” tuottajan toimittaman raakatupakan jalostusta muuttumattomaksi, varastoitavaksi tuotteeksi, joka on pakattu yhdenmukaisiin paaleihin tai pakkauksiin ja joka täyttää loppukäyttäjien (valmistajien) laatuvaatimukset.

3. Viljelysopimukseen on kuuluttava vähintään:

— ensimmäisen jalostusasteen yrityksen sitoutuminen maksamaan tuottajalle laatuluokan mukainen ostohinta,

— tuottajan sitoutuminen toimittamaan jalostusyritykselle raakatupakkaa, joka täyttää sopimuksessa määrätyt laatuvaatimukset.

▼M6

4. Kun tupakan toimittamisesta ja 3 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetun määrän maksamisesta on esitetty selvitys, jäsenvaltion toimivaltainen elin maksaa:

— palkkion kiinteä osan tuottajaryhmittymälle tai yksittäisille tuottajille, jotka eivät ole ryhmittymän jäseniä,

— palkkion muuttuvan osan ja erityistuen tuottajaryhmittymälle.

Väliaikaisesti ja enintään kahden satovuoden ajan palkkio voidaan kuitenkin maksaa ensimmäisen jalostusasteen yrityksen välityksellä.

▼M9

5. Jos jäsenvaltion rakenteet sallivat, se voi soveltaa niiden tuottajaryhmittymien, jotka haluavat osallistua järjestelmään, viljelysopimuksiin tarjouskilpailujärjestelmää, joka koskee 1 kohdassa tarkoitettuja, yhdestä lajikeryhmästä ennen tupakan toimittamisen aloituspäivää tehtyjä sopimuksia.

▼M6

7 artikla

Tämän osaston soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Sääntöihin sisältyvät erityisesti:

— tuotantoalueiden rajaaminen kullekin lajikkeelle,

— toimitettua tupakkaa koskevat laatuvaatimukset,

— muut viljelysopimukseen liittyvät ehdot ja määräaika sopimuksen tekemiselle,

— tuottajalta siinä tapauksessa, että pyydetään ennakkomaksua, mahdollisesti vaadittava vakuus sekä kyseisen vakuuden antamiseen ja vapauttamiseen liittyvät ehdot,

— palkkion muuttuvan osan määrittäminen,

— palkkion myöntämiseen liittyvät erityisehdot siinä tapauksessa, että sopimus tehdään tuottajaryhmittymän kanssa,

— toimenpiteet, jotka on toteutettava siinä tapauksessa, että tuottaja tai ensimmäisen jalostusasteen yritys ei täytä säädettyjä velvoitteitaan,

— viljelysopimuksia koskevan tarjouskilpailujärjestelmän käyttöönotto, mukaan lukien ensimmäisen ostajan mahdollisuus maksaa mahdollisia tarjouksia vastaava hinta.

▼B

II OSASTO

Tuotannon rajoittamista koskeva järjestelmä

▼M6

8 artikla

Yhteisölle vahvistetaan yleinen enimmäistakuukynnys, jonka suuruus on 350 600 tonnia raakatupakkaa lehtinä satovuotta kohti.

Tämän takuukynnyksen rajoissa neuvosto vahvistaa perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen kolmelle peräkkäiselle satovuodelle erityiset takuukynnykset kullekin lajikeryhmälle.

9 artikla

1. Takuukynnysten noudattamisen varmistamiseksi otetaan käyttöön tuotantokiintiöjärjestelmä.

2. Neuvosto jakaa kunkin lajikeryhmän käytettävissä olevat määrät tuottajajäsenvaltioiden kesken perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen kolmelle peräkkäiselle satovuodelle.

3. Jäsenvaltiot jakavat 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen määrien perusteella tuotantokiintiöt yksittäisille tuottajille, jotka eivät ole tuottajaryhmittymän jäseniä, ja tuottajaryhmittymille suhteessa niiden määrien keskiarvoon, jotka kukin yksittäinen tuottaja on viimeistä sato-

▼M6

vuotta edeltävien kolmen vuoden aikana toimittanut jalostukseen, lajikeryhmittäin eriteltyinä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 ja 5 kohdan soveltamista.

4. ►M8 Ennen viljelysopimusten tekemiselle säädettyä määräaikaa jäsenvaltiot voivat saada luvan siirtää tietyn lajikeryhmän takuukynnysten määriä toiseen lajikeryhmään. ◄

Jos lajikeryhmän takuukynnyksen määrää vähennetään tonnilla, saa toista lajikeryhmää lisätä enintään tonnilla, jollei kolmannen alakohdan soveltamisesta muuta johdu.

Takuukynnyksen määrien siirtäminen lajikeryhmästä toiseen ei saa aiheuttaa lisäkustannuksia EMOTRille.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut määrät vahvistetaan 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼M9

5. Tuottajajäsenvaltiot voivat luoda kansallisen kiintiöreservin, jonka toiminnan yksityiskohtaisista säännöistä määrätään 23 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

▼M6

10 artikla

1. Palkkiota ei voida myöntää tuottajan kiintiön ylittäviltä määriltä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tuottaja voi toimittaa kunkin lajikeryhmän osalta liiallisen tuotantonsa, jonka määrä vastaa enintään 10 prosenttia hänen kiintiöstään, ja tälle ylimenevälle osuudelle voidaan myöntää palkkio seuraavana satovuotena, jos asianomainen tuottaja vähentää tuotantoaan tämän satovuuden osalta vastaavasti siten, että kahden kyseisen satovuoden yhdistettyjä kiintiöitä noudatetaan.

3. Jäsenvaltioilla täytyy olla käytettävissään tarkat tiedot kaikkien yksittäisten tuottajien tuotannosta siten, että näille voidaan tarvittaessa myöntää tuotantokiintiöt.

4. Tuotantokiintiöitä voidaan siirtää yksittäisten tuottajien kesken kussakin tuottajajäsenvaltiossa.

11 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt tämän osaston soveltamisesta annetaan 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

III OSASTO

Tuotannonohjaustoimenpiteet

12 artikla

4 a artiklassa tarkoitettu erityistuki maksetaan tuottajaryhmittymälle ympäristön huomioonottamisen edistämiseksi, tuotannon laadun parantamiseksi ja turvaamiseksi, hallinnoinnin vahvistamiseksi ja yhteisön säännösten noudattamisen varmistamiseksi ryhmittymässä.

▼M9

13 artikla

▼M11

1. Perustetaan yhteisön tupakka-alan rahasto, jäljempänä ’rahasto’, joka rahoitetaan pidättämällä:

— 2 prosenttia palkkiosta satovuonna 2002,

— 3 prosenttia palkkiosta satovuosina 2003 ja 2004.

▼M9

2. Rahastosta rahoitetaan seuraavia toimia:

a) kaikissa muodoissa tapahtuvan tupakankulutuksen haittavaikutuksia koskevan tietämyksen parantaminen erityisesti tiedotus- ja valistus-

▼M9

toimien avulla, tiedonkeruun parantaminen tupakankulutuksen suuntausten selvittämiseksi ja tupakointia yhteisössä koskevien epidemiologisten tutkimusten tekemiseksi, tupakoinnin ehkäisemistä koskevat tutkimukset;

b) raakatupakan tuottajien tuotantosuunnan muuttamista tai muita työpaikkoja luovia taloudellisia toimintoja koskevat erityistoimet 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa ohjelmissa sekä tutkimukset, jotka koskevat mahdollisuuksia muuttaa raakatupakan tuottajien tuotantosuunta muihin kasvilajeihin tai muiden toimintojen suuntaan.

▼M6

14 artikla

1. Niiden tuottajien uudelleenkoulutuksen helpottamiseksi, jotka itsenäisesti ja vapaaehtoisesti päättävät poistua alalta, otetaan käyttöön kiintiöiden takaisinosto-ohjelma, johon liittyy tämän asetuksen 8 artiklassa tarkoitettujen takuukynnysten määrien vastaava vähentäminen.

2. Maaseudun rakenteellisia kehitysohjelmia vaikeuksissa olevien tupakanviljelyalueiden muuttamiseksi muuhun toimintaan soveltuviksi voidaan toteuttaa yhteisön rakennepolitiikkojen yhteydessä.

14 a artikla

Tämän osaston soveltamista koskevat yksityiskohtaise säännöt annetaan 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Nämä säännöt koskevat erityisesti

— erityistuen määrän vahvistamista,

— erityistukeen oikeutetun tuottajaryhmittymän määritelmää,

— ryhmittymän tunnustamiseen liittyviä ehtoja,

— erityistuen käyttöä, erityisesti varojen tarkoituksenmukaista jakamista 12 artiklan 1 kohdassa vahvistettuihin tarkoituksiin,

— kiintiöiden takaisinostoon sovellettavan hintatason vahvistamista, mikä ei saa olla omiaan johtamaan tuottajien liialliseen alalta poistumiseen,

— jäsenvaltion ehdotuksen perusteella herkkien tuotantoalueiden ja/tai korkealaatuisten lajikeryhmien raajaamista takaisinostojärjestelmien ulkopuolelle siten, että kyseiset alueet voivat edustaa korkeintaan 25 prosenttia kunkin jäsenvaltion takuukynnyksestä,

— enintään neljän kuukauden pituisen aikarjan määrittämistä yksittäisen tuottajan kiintiön myyntiaikomuksen ja takaisinoston välillä; tänä aikana jäsenvaltio julkistaa myyntiaikomuksen, jotta muut tuottajat voivat ostaa kiintiön ennen sen takaisinostamista.

▼M1

IV OSASTO

Kolmansien maiden kanssa käytävä kauppa

15 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, yhteisen tullitariffin tullimaksuja sovelletaan 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

16 artikla

1 Yhdistetyn nimikkeistön yleiset tulkintasäännöt ja erityissäännöt sen soveltamisesta koskevat tässä asetuksessa käsiteltävien tuotteiden tariffiluokitusta.

2 Jollei tässä asetuksessa tai sen mukaisissa säännöksissä toisin säädetä, seuraavat toimet ovat kiellettyjä kaupassa kolmansien maiden kanssa:

a) tulleja vastaavien maksujen kantaminen,

b) määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

▼M1

16 a artikla

1 Jos tuonnin tai viennin vaikutuksesta yhden tai useamman 1 artiklassa tarkoitetun tuotteen markkinat yhteisössä häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä vakavasti siten, että perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa voidaan soveltaa aiheellisia toimenpiteitä, kunnes häiriö tai häiriön uhka on väistynyt.

Neuvosto antaa komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä äänestysmenettelyä noudattaen yleiset säännöt tämän kohdan soveltamisesta ja määrittelee tapaukset ja rajat, joissa jäsenvaltiot voivat toteuttaa suojatoimenpiteitä.

2 Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarvittavista toimenpiteistä, jotka annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja joita sovelletaan välittömästi. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3 Jokainen jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi sen tiedoksi antamista seuraavien kolmen työpäivän kuluessa. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen.

4 Tätä artiklaa sovelletaan ottaen huomioon perustamissopimuksen 228 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyistä sopimuksista aiheutuvat velvoitteet.

▼M6

V OSASTO

Valvontatoimenpiteet

17 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet yhteisön säännösten noudattamisen valvomiseksi ja vamistamiseksi raakatupakka-alalla.

2. Jäsenvaltiot ottavat käyttöön niitä ensimmäisen jalostusasteen yrityksiä koskevan hyväksymisjärjestelmän, joilla on lupa tehdä viljelysopimuksia.

3. Jäsenvaltion on peruutettava jalostusyritykseltä tälle myöntämänsä lupa, jos tämä tahallisesti tai törkeästä laiminlyönnistä johtuen jättää noudattamatta yhteisön raakatupakka-alaa koskevia säännöksiä.

4. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta valvontaelimet voivat valvoa yhteisön säännösten noudattamista ja erityisesti:

— pääsevät tuotanto- ja jalostuslaitoksiin,

— voivat tutustua kirjanpitotietoihin, ensimmäisen jalostusasteen yritysten varastoihin tai muihin valvonnan kannalta tarpeellisiin asiakirjoihin ja ottaa näistä jäljennöksiä tai otteita,

— voivat saada kaikki tarvittavat tiedot erityisesti sen varmistamiseksi, että toimitettu tupakka on todella jalostettu,

— saavat tuotannon määrää ja ostohintaa koskevat täsmälliset tiedot kaikkien yksittäisten tuottajien osalta,

— valvovat tupakan laatua ja sitä, että jalostusyritys maksaa ostohinnan yksittäiselle tuottajalle,

— valvovat vuosittain yksittäisten tuottajien istuttamia viljelyaloja.

5. Tämän osaston soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼M6

VI OSASTO

Yleiset säännökset ja siirtymäsäännökset

▼B

18 artikla

Jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu, perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklaa sovelletaan 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

19 artikla

Edellä I ja III osaston mukaisesti aiheutuvat menot katsotaan asetuksen (ETY) N:o 729/70 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuiksi menoiksi.

▼M6

20 artikla

Ennakoimattomien markkinaolosuhteiden varalta voidaan toteuttaa markkinoiden erityisiä tukitoimenpiteitä 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Kyseisiä toimenpiteitä voidaan toteuttaa ainoastaan siltä osin ja niin kauan kuin ne ovat ehdottoman välttämättömiä markkinoiden tukemiseksi.

▼B

21 artikla

Jäsenvaltioiden ja komission on annettava toisilleen tiedoksi kaikki tämän asetuksen soveltamisen edellyttämät tiedot. Yksityiskohtaiset säännöt tällaisten tietojen toimittamisesta ja jakelusta annetaan 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

22 artikla

Perustetaan tupakkaa käsittelevä hallintokomitea, jäljempänä ’komitea’, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.

▼M10

23 artikla

1. Komissiota avustaa tupakkaa käsittelevä hallintokomitea.

2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY ([1]) 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa säädetty määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

▼B

24 artikla

Komitea voi käsitellä muitakin kysymyksiä, jotka sen puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi joko omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

25 artikla

Tätä asetusta on sovellettava siten, että otetaan huomioon samanaikaisesti ja soveltuvalla tavalla perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet.

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼M6

26 artikla

Ennen 1 päivää huhtikuuta 2002 komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen raakatupakka-alan yhteisen markkinajärjestelyn toiminnasta.

▼B

27 artikla

Jos on tarpeen helpottaa siirtymätoimenpiteillä siirtymistä asetuksella (ETY) N:o 727/70 käyttöön otetusta järjestelmästä tässä asetuksessa säädettyyn järjestelmään, nämä toimenpiteet annetaan 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼M6

Jos on tarpeen helpottaa siirtymätoimenpiteillä tähän asetukseen asetuksella (EY) N:o 1636/98 ([1]) tehtyjen muutosten soveltamista, kyseiset toimenpiteet vahvistetaan 23 artiklan perusteella.

▼B

28 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 727/70 satovuodesta 1993 alkaen.

29 artikla

Tätä asetusta sovelletaan satovuodesta 1993.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

([1]) EYVL L 210, 28.7.1998, s. 23.

▼B

LIITE

TUPAKKALAJIKKEIDEN LUOKITUS RYHMITTÄIN

I. FLUE CURED

Virginia

Virginia D ja sen hybridit

Bright

II. LIGHT AIR CURED

Burley

Badischer Burley ja sen hybridit

Maryland

III. DARK AIR CURED

Badischer Geudertheimer, Pereg, Korso

Paraguay ja sen hybridit

Dragon vert ja sen hybridit

Philippin

Petit Grammont (Flobecq)

Semois

Appelterre

Nijkerk

Misionero ja sen hybridit

Rio Grande ja sen hybridit

Forchheimer Havanna IIc

Nostrano del Brenta

Resistente 142

Gojano

Geudertheimer-hybridit

Beneventano

Brasile Selvaggio ja sen kaltaiset lajikkeet

Fermentoitu Burley

Havanna

IV. FIRE CURED

Kentucky ja sen hybridit

Moro di Cori

Salento

V. SUN CURED

Xanti-Yakà

Perustitza

Samsun

Erzegovina ja sen kaltaiset lajikkeet

Myrodata Smyrnis, Trapezous ja Phi I

Muu kuin perinteinen Kaba Koulak

Tsebelia

Mavra

▼B

VI. Basmas

VII. Katerini ja sen kaltaiset lajikkeet

VIII. Perinteinen Kaba Koulak

Elassona

Myrodata Agrinion

Zichnomyrodata